

Adým Adým Kürt Federe Devleti

ADIM ADIM KÜRT FEDERE DEVLETÝ 1

Türkiye Cumhuriyeti tasfiye ediliyor

Yeni Türk Ceza Yasası ve Ystinaf Mahkemeleri, kamu yönetimi reformu ve anayasada deđibiklikleri üniter devletin tasfiyesi amacýný tabýyan hukuksal yapýlanmalardýr.

Avrupa Birliđi'nin istek ve dayatmalarý ile Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin tasfiyesi sürecine girilmiř ve bu süreçte önemli bir yol da alýnmýř bulunuyor. Bu süreç, Anayasa maddelerinde yapýlan deđibiklikler ve çýkarýlan yasalarla yapýlmaktadır. Üzerinde yapadýđýmýz bu topraklara "vatan" diyenler ve Türkiye Cumhuriyeti'nin ne pahasýna kurulduđun bilincinde olanlar, bu sürecin ařamalarýný büyük bir kaygýyla kamuoyunun dikkatine sunmaktadırlar. Ancak, süreç, önceden en ayrıntýsýna kadar düpünülmüř sinsi bir planýn ařama ařama yapýma geçirilmesi olduđu için, bu ařamalarýn ayrı ayrı ele alýnması bütünü gözden kaçmasýna neden olabilmektedir. Ayrýca, özellikle Yeni Türk Ceza Yasası ve Ystinaf Mahkemeleri ile ilgili yasa düzenlemeler üzerinde bu çerçevede kapsamlý olarak durulmuř deđildir. Ne var ki, hukuk planýnda bu amaçla gerçekleştirilenlerin tümünü hep birlikte ele almak da çok kapsamlý bir irdelemeyi gerektirmektedir. Bu nedenle, üniter Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin tasfiyesi amacýný tabýyan yeni hukuksal yapýlanmanın kimi ana ařamalarýný, bu bütünlüđü açýkça ortaya koymada ele alýnması daha uygun olacaktır.

Milli çýkarlara aykýrý düpünmek suç olmaktan çýkarýldý...

3 Ekim 2001'de kabul edilen 4709 sayılı ve "Türkiye Cumhuriyeti Anayasasýnýn Bazý Maddelerinin Deđiptirilmesi Hakkýnda Kanun" ile yapýlan deđibiklikler, bu konuda bir kilometre taþýdır.

Bu deđibikliklerin AB için yapýldýđý, kanunun gerekçesinde böyle belirtilmiřtir:

"Avrupa Birliđine tam üyelik sürecinde, ekonomik ve siyasi kriterlerin karřýlanmasýnýn, bu alanda bazý yasal düzenlemelerin yapýlmasýnýn ön şartý olarak Anayasada bazý deđibikliklerin yapýlması da kaçýnýlmazdır."

Anayasa'nýn bařlangýcý felsefeye ýpýk tutar

"Bařlangýç" metninde yapýlan deđibiklik:

Anayasa'nýn "Bařlangýç" metninde yer alan "Hiçbir düpünce ve mülahazanın sözcükleri kaldýrýlarak yerine "hiçbir faaliyetin" sözcükleri konulmuřtur.

Oysa bu fýkra:

"Hiçbir düpünce ve mülahazanın,

"Türk millî menfaatleri,

"Türk varlýđýnýn devleti ve ülkesi ile bölünmezliđi esasý,

"Türklüđün tarihî ve manevî deđerleri,

"Atatürk milliyetçiliđi, ilke ve inkýlâplarý ve medeniyetçiliđi,

"KARĐISINDA KORUMA GÖREMEYECEĐÝ" biçimindeydi.

"Koruma görememek" hak ve özgürlüklere bir sýnýrlanma olarak deđerlendirildi ve bu nedenle de bu sözcükler kaldýrýldýđý, buna karřýlık "faaliyet" in koruma göremeyeceđi anlayýpýna fýkra metninde yer verilmiř olduđu açýkça bilindiđi gibi, anayasaların "Bařlangýç" bölümleri, o anayasaya, bařka bir deyişle de, o devlete temel olan felsefeyi ilkeleri belirler, anayasa hükümlerinin yorumlanmasýna ýpýk tutar.

Yeter ki faaliyet söz konusu olmasýn!..

Ne ki, bu deđibiklikle ortaya çýkan sonuç:

"Herhangi bir düpünce ve mülahazanın,

"Türk millî menfaatleri,

"Türk varlýđýnýn devleti ve ülkesi ile bölünmezliđi esasý,

"Türklüđün manevî deđerleri,

"Atatürk milliyetçiliđi, ilke ve inkýlâplarý ve medeniyetçiliđi,

"KARĐINDA KORUMA GÖRECEĐÝ"

olmuştur.

Yeter ki "faaliyet" söz konusu olmasýn!

Anayasamýzýn herhangi bir hükmünün;

ulusal çýkarlarımız, devletimizin ülkesi ve ulusu ile bölünmezliđi, Türklüđün tarihî ve manevî deđerleri,

Atatürkçülük,

laiklik,

"düpünce ve mülahazası ile" deđerlendirilip yorumlanması bařta AB olmak üzere bazý çevreleri rahatsız etmiř ve bu deđibikliđe gerek görülmüřtür.

Temel hak sýnýrý Anayasa'da yok

Ancak, bu deđibiklikle yetinilmiř değildir.

(2) 13.maddede yapýlan deđibiklik:

Yapýlan ikinci deđibiklik, "Temel hak ve hürriyetlerin sýnýrlanması" bařlýđýný tabýyan 13.maddededir.

Bu deđibiklikle, maddenin önceki biçiminde yer alan "devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüđünün, millî egemenliđin Cumhuriyetin, millî güvenliđin... korunması" sýnýrlanma ölçütüne yer verilmemiřtir.

13.madde, temel hak ve özgürlükler için genel sınırlandırma maddesiydi. Nitekim, deñipiklikten önce, 3.fıkıada:

“Bu maddede yer alan genel sınırlandırma sebepleri temel hak ve hürriyetlerin tümü için geçerlidir” denilmektedir. Bu nedenle artık “özel sınırlandırma nedenleri” geçerli olup, yani temel hak ve özgürlüklerle ilgili bir maddede sınırlandırma nedeni olarak “devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünün, millî egemenliğin, Cumhuriyetin, millî güvenliğin....korunması” açıkça gösterilmemişse herhangi bir hak ve özgürlüğün kullanılmasında bu ölçüt geçerliliğini yitirir. Öte yandan, bu deñipikliđi, bağılangıç metninde yapılan deñipiklikle birlikte düþünmek gerekmektedir.

Laik cumhuriyet tanımý havada kaldý

13.maddede yapılan deñipiklik:

Yapılan üçüncü deñipiklik, Anayasa’nın 14.maddesinde yer alan ve temel hak ve özgürlüklerin kullanılmasýnın: “dil, ırk, din ve mezhep ayırımı yaratmak veya sair herhangi bir yoldan bu kavram ve görüplere dayanan bir devlet düzeni kurmak amacıyla” ile olamayacağı hükmünün kaldırılmasıdır.

Oysa, devletimizin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğüne ve insan haklarına dayanan demokratik ve laik cumhuriyete en önemli tehdit;

dil, ırk, din ve mezhep ayırımı yapanlardan, ve devlet yapısını bu temeller üzerinde deñiştirmek isteyenlerden, gelmektedir.

Bu, yapamakta olduğumuz bir gerçektir.

Bu nedenle de, bu sınırlandırmaya yer verilmemekle “devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü bozmayı önleyen insan haklarına dayanan demokratik ve laik cumhuriyet”; tanımý ve ölçütü anlamını yitirmekte ve havada kalmaktadır.

Ulus, Anayasal korunmadan yoksun bırakıldı

AKP’nin hazırlattığı anayasa taslağı Türkiye Cumhuriyeti Devleti’nin tasfiyesi sürecinin neleri amaçlamakta olduğunu çok açık ve tartışmasız

bir biçimde gözler önüne sermiş bulunmaktadır

Anayasamızda yapılan bu ve daha sonraki deñipiklikler AB ve AKP iktidarınca yeterli görülmemiş olacak ki, Prof. Dr. Ergun Özbudun başkanlığındaki kimi kâbilere, herkesin bildiği üzere, yeni bir anayasa taslağı hazırlattırılmıştır. Bu taslağın yasalabık zaman ve zeminde yeniden gündeme getirilmek üzere pimdilik askıya alınması ve AKP, yürürlükteki Anayasa’da bazı maddelerin deñiştirilmesini planlamakla yetinmek zorunda kalmıştır. Ne var ki, bu taslak, Türkiye Cumhuriyeti Devleti’nin tasfiyesi sürecinin neleri amaçlamakta olduğunu çok açık ve tartışmasız bir biçimde gözler önüne sermiş bulunmaktadır.

Taslak’a egemen olan anlayış:

Taslak’ın “Genel Gereğesi”; Taslak’ın AB ölçütlerine göre hazırlanmış belirtildikten sonra, 3.maddenin gereğesinde şöyle denilmektedir:

“bölünmez bütünlük ilkesi, ülkenin tarihsel ve sosyolojik gerçekliğinden kaynaklanan farklılıkların düplama ya da bastırılması gereğesi olarak kullanılmamalıdır.”

Bu ifadenin ne anlama geldiğini açıklamaya gerek yoktur!

Ayrıca, Türkiye Cumhuriyeti Devleti’nin egemenliğinin sona eredeği düşünülerek bu Taslak’ın kaleme alındığı 5.maddenin gereğesinde şu sözlerle ikrar ve itiraf edilmektedir:

“Türkiye’nin Avrupa Birliği’ne üyelik statüsü elde etmesi halinde, Türkiye Cumhuriyetinin sahip olduğu bazı yetkilerin Birliğin yetkili organ ve makamlarına devri kaçınılmaz olacaktır.”

“Bağılangıç”; metni artık hukuken geçersiz:

Devletin bazı görevleri budandı

Taslak’a “Bağılangıç”; metni bir paragrafa indirilmiş ve bunun da Anayasa metnine dahil olmadığı öngörülmüştür. Başka bir deyişle, bu bir paragraflık metnin de hukuken bir geçerliliği olmadığı belirtilmiştir. Hukuken bir anlam ifade etmeyen bu kısya paragrafta yer alan bir anlatım da şudur:

“...Cumhuriyetimizin kurucusu Mustafa Kemal Atatürk’ün çağdaş uygarlık hedefi ile ebedî barış idealine bağlılığına ifadesi olarak kabul ve teyid ederiz.”

Öte yandan; 2001 deñipikliğinde “düşünce mülahaza”; sözcükleri yerine geçirilen “faaliyet”; sözcüğü de böylece hukuken bir anlam ve değer taşımaz duruma getirilmiştir.

Öncelikle hukukun bu temel ilkesini burada yinelersek, taslağın ne anlama geldiğini daha iyi anlayabiliriz: Bir anayasada ya da yasada yer alan bir hüküm, sonradan yürürlüğe giren yeni bir anayasada ya da yasada yer almayacak olursa, artık bu hüküm yürürlükten kaldırılmış, geçerliliği kalmamış demektir. Örneğin; önceki ceza yasasında suç sayılan bir eylem sonraki ceza yasasında verilmemiş ise, o eylem kendiliğinden suç olmaktan çıkarılmış olur.

Bu temel ilke / kural ışığında Taslak’a baktığımızda, 1982 Anayasası’nın “Devletin temel amaç ve görevleri”; başlıklı 5.maddesi Taslak’a 4.madde olarak yer almış, ancak 1982 metninde yer alan “Devletin temel amaç ve görevleri, Türk milletinin bağımsızlığını ve bütünlüğünü, ülkenin bölünmezliğini.... sağlamaktır”; sözcükleri çıkarılmıştır. Açıkça anlaşılabileceği üzere, devletimizin artık böyle bir amaç ve görevi, anayasal düzeyde, olmayacaktır!

Denilebilir ki, devletlerin bu amaç ve görevi zaten devlet olmalarının gereğidir, o nedenle Taslak’a yinelenmesine gerek duyulmamıştır. Ama o zaman sormak gerekir: önceki-sonraki yasa ilikisinin genel bir hukuk ilkesi olduğu bilinmiyor mu idi?

Kaldığı ki, 1982 Anayasası’nın Taslak’a önce yapılan deñipikliklere karşın hâlâ “Temel hak ve hürriyetlerin kullanılması”; başlığı altında ve hangi hak ve hürriyetin hangi durumlarda sınırlanabileceğini öngören 14/1.madde bulunan “devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü.... amaçlayan”; faaliyetler sınırlanması, Taslak’a konudaki 18/2.maddeye alınmamıştır. Anlaşılan o ki, Taslak’a hazırlayanlar, bütün hak ve hürriyetlerin vatanı ve milletiyle ilgili amaçları ile kullanılabileceği görüşündedirler!...

Tasarı askıda ama tehlike geçmedi

Aynı durum, 1982 Anayasası'nın 26.maddesinde düpünce ve kanaat açıklamasına getirilen sınırlamanın Taslak'ın kaldırılması olmasında da görülmektedir. 1982 Anayasası'nın 26/2.maddesinde bu hüküm yer almaktadır: "Bu hürriyetlerin kullanılmasında... Cumhuriyetin temel nitelikleri ve Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünün korunması...a sınırlanabilir." Taslak'ta bu maddeye koşul olarak yer verilen ve "Yfede hürriyeti" baplı bir tapıyan 26.maddede bu sınırlandırma çykarılmıtır!

Taslak'a egemen olan ve ülkemizi karanlıda gömecek olan öteki maddelerinin üzerinde durmayacağım ama metni hazırlayanların "kadın"; ne gözle gördüklerini belirtmeden geçemeyeceğim. Bakın, 46/3.maddede kadınlar kimli bir tutulmuş:

"Küçükler ve kadınlar ile bedenî ve ruhî yetersizlii olanlar....";

Evet, pimlilik bu Tasarı askıya alınmıtır ama olanak bulunduğunda Türkiye'nin nasıl daha da bir kara yazğı ile karşı da besbellidir. ADIM ADIM KÜRT FEDERE DEVLETİ 2

Kürt kökenli vatandaşlar azınlık statüsüne sokuldu

1966'da kabul edilen, 57. Hükümet döneminde imzalanan, AKP iktidarı döneminde de onaylanan "Ykiz Yasalar" Lozan Antlaşması'nın azınlıklarla ilgili bazı maddelerini hükümsüz kıldı. Müslüman bazı etnik unsurlar azınlık statüsüne girdi

Dizimizin birinci bölümünde Türkiye'nin tasfiye sürecinin baplatıldığını, anayasada yapılan deöpiçliklere dikkat çekerek koymaya çalışmıttık. Bugünkü bölümünde kaldığımız yerden devam ediyoruz.

Kamuoyuna "Ykiz Yasalar" olarak yansıyan düzenlemeler, iki ayrı uluslararası antlaşmanın TBMM'de iki ayrı yasayla onaylanmasdır.

Ekonomik, Sosyal Ve Kültürel Haklara Ylipkin Uluslararası Sözleşme:

Halklar kendi kaderini tayin edebilirler

Bu sözleşme, Birleşmiş Milletler Genel Kurulu tarafından 16 Aralık 1966'da kabul edilmiş ve yürürlük tarihi olarak da, Sözleşme'nin 27.maddesi gereğince 3 Ocak 1976 belirlenmiştir. Türkiye, Sözleşme'ye uzun bir süre katılmamış, 15 Ağustos 2000'de imzalanmış, 2003 yılında da TBMM tarafından kabul edilmiş ve 18 Haziran 2003 tarihli ve 25142 sayılı Resmî Gazete'de yayınlanmıştır.

Bu Sözleşme'nin 1.maddesinin ilk fıkrası şöyledir:

"Bütün halklar kendi kaderlerini tayin etme hakkına sahiptirler. Bu hak gereğince halklar, kendi siyasal statülerini özgürce kararlaştırırlar....";

2. fıkrasında da şöyle denilmektedir:

Baydemir madenlerden pay istemişti

"Bütün halklar.... kendi doğal zenginlik ve kaynaklarından özgürce yararlanabilirler. Bir halk, hiçbir durumda, kendi varlığı sürdürmesi için gerekli olan kendi olanaklarından yoksun bırakılamaz....";

Sözleşme'nin yapamsal önem taşıyan 2. maddesine geçmeden, bir süre önce Diyarbakır Belediye Başkan Osman Baydemir'in, bölgesinin doğal kaynaklarından yararlanmak hakkının kendilerine ait olduğunu öne sürdüğünü anımsatma yerinde olacak.

Sözleşme'nin 2/1. maddesi de bu hükmü taşımaktadır:

"Bu sözleşmeye taraf olan her devlet, münferiden ve ekonomik ve teknik plan bapta olmak üzere uluslararası yardım ve işbirliği yoluyla, mevcut kaynakların azamisini kullanarak, bilhassa yasal düzenleme suretiyle alınacak tedbirleri de içerecek şekilde her türlü uygun yöntem vasıtasıyla, bu Sözleşme'de tanıyan hakların tam olarak kullanılmasını amaçlayan tedbirler almayı taahhüt eder....";

Medeni Ve Siyasi Haklara Ylipkin Sözleşme:

Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nca 16 Aralık 1966'da kabul edilmiş, 49.maddesi uyarınca da 23 Mart 1976'da yürürlüğe girmiştir. Bu Sözleşme de Türkiye tarafından 15 Ağustos 2000'de imzalanmış ve TBMM tarafından onaylandıktan sonra 18 Haziran 2003 tarihli ve 25142 sayılı Resmî Gazete'de yayınlanmıştır.

Bunda da ilk sözleşmenin 1. ve 2. maddeleri aynen tekrar edilmektedir.

27.maddesi ise bu hükmü taşımaktadır:

"Etnik, dinsel ya da dil azınlıklarının bulunduğu devletlerde, bu azınlıklara mensup olan kişiler, kendi guruplarının diğer üyeleri ile birlikte, kendi kültürlerinden yararlanma, kendi dinlerine inanma ve bu dine göre ibadet etme, ya da kendi dillerini kullanma haklarından yoksun bırakılmayacaktır....";

Ykiz Yasalar Ne Anlama Geliyor?

Bu Sözleşmeler, Anayasamız'a göre, iç hukuk hükmündedir. Yani, yasal olarak bağlayıcıdır ve başka bir yasa ile çeliştirildiğinde da onların yenilmesi gerekir.

Süreç yeni bapladığı tehlikeler kapıda

Maddeler o denli açıktır ki, içeriklerini ayrıca açmaya gerek bulunmuyor. Bu kadarını söyleyeyim ki, TBMM'de onaylanan yayınlandıkları günden bu yana ülkemizde olup bitenleri anlamak için bu Ykiz Yasalar, bir anahtar görevini görür.

Gerçi, 2.sinin 27.maddesi için Türkiye Sözleşme'ye Lozan Antlaşması'nın hükümlerine aykırı olmamak çekince koymuştur. Ne ki, bu çekincenin artık hiçbir anlamı kalmamıştır. Çünkü, Lozan Antlaşması'na göre, Türkiye'de y Ermeni, Rum ve Yahudi olmak üzere üç azınlık kabul edilmiş, Müslüman azınlık olmadıyğ öngörülmüştür. Oysa, sözüm ona &

sorunu” nun çözümünü gerekçesiyle verilen ödünler ve AB’nin dayatmaları sonucunda Kürt kökenli Müslüman Türk vatandaşları da, azınlık statüsüne fiilen sokulmuştur.

Öte yandan, dýþ odakların ve içimizdeki iþbirlikçilerin Türkiye’de sürekli olarak yeni azınlıklar yaratmak sevdasında olmaları hatta Alevi vatandaşlarımızı da azınlık gibi göstermeye kalkışması karşısında, bu sözleşmelerin Türkiye’ye nelere mal olacakça ortaya koymaktadır. Bu anda daha bu sürecin başlangıç aşamasındayız!

Bölücüler ne kadar sevinse azdır!..

Kalkınma Ajansları ve Kamu Yönetimi Reformu ile merkezî devlet yönetiminin görev ve yetkileri budanmış, bazı yetkiler yerel yönetimlere devredilmiştir.

Tasfiye sürecinin en önemli ayaklarından birini Kamu Yönetimi Temel Kanunu Tasarısı oluşturmuyor.

Bu girişim, Avrupa Birliği, IMF ve Dünya Bankası’nün isteği ve yönlendirmesiyle gündeme gelmiş bulunmaktadır. 2003 yılının Nisan ayında Bakanlar Kurulu’ndan geçen bu tasarı, Türkiye’nün tüm idarî yapısını alt üst etmekte, ülkenin yönetimi için belirlenen kuruluşların çıkarlarına göre biçimlendirmektedir.

Buna göre;

1-Bölge Kalkınma Ajansları kurulmakta,

2-Devletin özel sektör ve sivil toplum kuruluşları ile ortaklaşa çalışması öngörülmekte,

3-Merkezî devletin yetkileri ve faaliyetleri “piyasa” lehine kısıtlanmaktadır.

Geçici hükümlere göre de, Millî Eğitim Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, Tarım Ve Köy İşleri Bakanlığı ve Sanayi Ve Ticaret Bakanlığı ile İl Özel Yönetimleri’ne devredilmektedir. Başka bir deyişle, bu bakanlıklar artık yetkisiz kılınmaktadır.

Ayrıca, belediyelere ve belediye sınırları dışında İl Özel Yönetimleri’ne Kültür Ve Turizm Bakanlığı, Çevre Ve Orman Bakanlığı, Sosyal Hizmetler Ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğü ve Gençlik Ve Spor Genel Müdürlüğü’nün görev ve yetkileri devredilmektedir.

Kalkınma Ajanslarının Kuruluşu, Koordinasyonu Ve Görevleri Hakkında Kanun:

5449 sayılı olan bu yasa 25 Ocak 2006’da kabul edilmiş ve 8 Şubat 2006 tarihli ve 26074 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanmıştır.

Yasanın 3. maddesine göre bu Ajanslar bölgeler esas alınarak kurulacaktır.

3/3.maddeye göre de tüzel kişilikli olacaklar ve özel hukuka tabi bulunacaklardır. Başka bir deyişle, kamu hukuku alanı dışında bırakılmaktadırlar.

5.madde, görev ve yetkilerini saymaktadır. Bunlardan yalnızca birkaçı şöyledir:

- * Tahsis edilen kaynakları bölge plan ve programlarına uygun olarak kullanmak ve KULLANDIRMAK,
- * Türk ya da YABANCI yatırımcıların izin ve ruhsat işlerini tek elden takip etmek.
- * Türk ya da YABANCI GİRİŞİMCİLERİ desteklemek,
- * Uluslararası programların tanıtımını yapmak ve proje geliştirmek.

Ajanslar ihale Kanunlarının uygulamak zorunda olmayacaklar

Hemen söylemek gerekir ki, bu programlar AB tarafından kotarılan programlardır.

Ajanslar’nün Yönetim Kurulları olacaktır. 11.maddeye göre bunların görevleri arasında bunlar bulunmaktadır:

Mal alımı, satımı, kiralınması, hizmet alımı,

Personelin işe alınması ve çıkarılması.

27.maddeye göre ise, Ajans;

1- Kamu Malî Yönetimi Ve Kontrol Kanunu,

2- Devlet İhale Kanunu,

3- Kamu İhale Kanunu hükümlerine tabi değildir.

Geçici 3. madde ise son derece önemli:

“Türkiye-Avrupa Birliği Malî İşbirliği kapsamında yürütülen bölgesel programların; bölgelerde yürütülmesi ve koordinasyonu amacıyla oluşturulan proje birimlerinin yürütmekte olduğu iş ve işlemler, buna ilişkin hak ve yükümlülükler ile her türlü tapınır malvarlıklarının idaresinin yürütülmesi girdiği tarihten itibaren en geç bir ay içinde ilgili ajansa devredilir.”

CHP’nün yasanın iptali için Anayasa Mahkemesi’ne başvurmuş olmasına karşın, bazı bölgelerde bu Ajanslar kurulmaya başlanmıştır.

Ajanslar’nün ne anlama geldiğini biraz daha açmadan önce Bitlis, Hakkari ve Van’da Kalkınma Kurulları’nda hangi kuruluşların yer aldığı aydınlatıcı olacaktır.

Bitlis: Tatvan Belediyesi, Ahlat Belediyesi, Adilcevaz Belediyesi, Ticaret Ve Sanayi Odası, Bitlis Ziraat Odası, Bitlis Esnaf Ve Sanatkarlar Odaları Birliği, Bitlis Eğitim Kültür Ve Sosyal Yardımlaşma Derneği, Bitlis Müteahhitler Derneği, Bitlis Genç İşadamları Derneği.

Hakkari: Hakkari Esnaf Ve Sanatkarlar Odaları Birliği, Hakkari Ziraat Odası, Ziraat Mühendisleri Odası, Yüksekova Ticaret Ve Sanayi Odası, Pemdinli Esnaf Ve Sanatkarlar Odası.

Van: Erciş Belediyesi, Gürpınar Belediyesi, Özalp Belediyesi, Ticaret Ve Sanayi Odası, Van Esnaf Ve Sanatkarlar Odaları Birliği, Van Ticaret Borsası, Doğu Anadolu Kalkınma Birliği, Van Organize Sanayi Bölgesi, Van Aktif Sanayici Ve İşadamları Derneği, Van Yarınları İçin Van Düşünce Platformu Derneği.

Devletin yetkileri ve kamu malları üzerinde artık bunlar ve benzerleri söz sahibi olacak!... Böylece merkezî devlet yönetiminin görev ve yetkileri sınırlandırılarak yerel yönetimlere devredilmiş olmaktadır. Buna karşılık yerel yönetimlerin görev ve yetkileri sınırlandırılmayacağı hükme bağlanmıştır. Yasaya göre; merkezî yönetim, yerinden yönetim ilkesini kısıtlayıcı yasal düzenlemeler yapamayacak, yerel yönetim alanında ayrıca bir teşkilât kuramayacak ve harcama yapamayacaktır. Bölücüler ne kadar sevinse azdır! ADIM ADIM KÜRT FEDERE DEVLETİ 3

PKK ile mücadele edenler Lahey'de yargılanabilir

Askerî plan gereğince silahlı çatışmalarda PKK'lı bir teröristi öldüren veya yaralayan bir asker ya da polis, TCK'da yer alan "insanlığa karşı bu suç" fiilini işlemiş sayılabilir mi? Hemen "Olmaz öyle şey" demeyin...

Anayasa'da yapılan ve yapılması düşünülen değişikliklerin, Yüz Yasa'nın her halka kendi kaderini belirme hakkı tanınması ve öngördüğü öteki hükümlerin, merkezî devlet yetkilerinin yerel yönetimle ve Türk ve yabancı özel sektöre devri ile düzenlenmenin, Türkiye'yi nasıl bir uçuruma doğru sürüklemekte olduğu kendiliğinden ortadadır. Ama bunlara bir de dil ve benzeri konularda verilen ödünleri, iktidarın izlediği teslimiyetçi politikayı, özelleştirmelerle kamu varlıklarının bunların çoğuna ve ekonomik stratejik kuruluşlar olduğu göz ardı edilerek yabancılara peşpeşe çekilmesini ekleyin!...

Ne var ki, Türkiye'nin özellikle korumasız bırakılarak bölünüp tasfiyesi ile sonuçlanacak bir başka olumsuzluk da Yeni Türk Ceza Kanunu'nda yer alan bazı hükümlerdir. 301.madde değiştirilerek "Türklüğe hakaret" suç olmaktan çıkarıldıysa herkesçe bilindiği için, burada bu madde üzerinde bir kez daha duracak değilim. Ama öncelikle, bu yasanın 305. ve 77.maddelerinin konumuz açısından içerdiği tehlikeleri belirtmekle yetineceğim. Yüsten Mahkemeleri ise, Türkiye'nin hukuk birliğini bozarak bölgesel hukuk düzenleri olmasına yol açacaktır.

Yeni Türk Ceza Yasası

Yasayı Kimler Hazırladı? Ama önce, bir geçidin altına çizmek gerek: Türkiye'de bu kadar çok tanınmış Ceza Hukuku varken neden bu yasanın üç doçente hazırlatıldığına araştırmamızda karşılaştığımız durum şudur: Yasayı hazırlayan Sözer ile Doç.Dr.Ahmet Gökpen, Recep Tayyip Erdoğan hakkında İstanbul Belediye başkanlığı iken kimi başka kişilerle birlikte 2.Ağır Ceza Mahkemesi'nin E.2002/265 sayılı ile görülen davada, bilirkişi olarak 6 Ekim 2003 tarihli ve sanıkların lehine rapor vermişlerdir. Mahkeme, 2003/413 sayılı ve 1 Aralık 2003 tarihli kararı ile Erdoğan'ın dokunulmazlığını kaldırarak istemini TBMM Başkanlığı'na bildirmiş bulunmaktadır. (Sanıklara yüklenen suçlar ise şöyledir: "Zimmet, kamu tabiiyetinde kalpazanlık, resmî evrak ve kayıtlarda sahtecilik ve cürüm işlemek için teşebbüs oluşturma";)

Doç. Dr. Yücel Özgenç hakkında ise, Erdoğan'ın belediye başkanlığı sırasında, Eyüp C.Başsavcılığı'nın "İstisna" kurumunu dolandırmak, dolandırıcılığa iştirak, cürüm işlemek amacıyla teşebbüs oluşturma, ihalelere fesat karıştırmak, hizmet emniyeti ihlal etme" savları ile yürüttüğü hazırlık soruşturması sonucunda öteki kimi kişilerle birlikte Hz.2001/1790 ve 12.2002 tarihli Ek Takipsizlik kararı verilmiş bulunmaktadır. (Yücel Özgenç, bu anda profesör olarak YÖK Başkan Vekilidir.)

Demek ki, bu üç doçentin de Erdoğan ile bu ya da bu biçimde bir ilişkisi bulunmaktadır.

Başbakan'ın yakın iligliği içerisindedir

Bunu da anımsatayım: Yeni bir ceza yasası hazırlamak görevi bu üç kişiye verildiği tarihte, Ord.Prof.Dr.Sulhi Dönmezer başkanı bir yeni ceza yasası hazırlanmış, hatta bu taslak Adalet Bakanlığı tarafından kitap olarak bastırılmış bulunuyordu!... Vatandaşlarımızın "Temel millî yararlar" deyiminden; bağımsızlık, toprak bütünlüğü, millî güvenlik ve Cumhuriyetin Anayasada belirtilen temel niteliklerini anımsatayım. Demek ki, bu maddede öngörülen suç, bir düşünce açıklaması değildir. Belirtilen amaç veya nedenle "fiil" de, yargılamada bulunmaktır. Üstelik, bu fiili işleyen kimse, bunu maddi çıkar karşılığında yapacaktır. Bu da yetmezmiş gibi, bu maddede yabancı kişi veya kuruluşlardan sağlanacaktır. Böyle biri yakalandığında, bütün kanıtlar da onun suçluluğunu açıkça ortaya koyarsa bile Bakanlık izin vermezse yargılanamayacaktır! Söz gelimi, yabancı vakıflardan ya da AB fonlarından para alarak bu eylemlerde bulunanların yargılanabilmeleri, Adalet Bakanlığı'nın iki dudağının arasından çıkacak söze bağlı olmaktadır.

Her şey bakanın iki dudağı arasında

Suç savap hali dâiminde iken, bu nedenle kovuşturma yapılması Adalet Bakanlığının iznine tabidir.

Temel millî yararlar deyiminden; bağımsızlık, toprak bütünlüğü, millî güvenlik ve Cumhuriyetin Anayasada belirtilen temel niteliklerini anımsatayım.

Demek ki, bu maddede öngörülen suç, bir düşünce açıklaması değildir. Belirtilen amaç veya nedenle "fiil" de, yargılamada bulunmaktır. Üstelik, bu fiili işleyen kimse, bunu maddi çıkar karşılığında yapacaktır. Bu da yetmezmiş gibi, bu maddede yabancı kişi veya kuruluşlardan sağlanacaktır. Böyle biri yakalandığında, bütün kanıtlar da onun suçluluğunu açıkça ortaya koyarsa bile Bakanlık izin vermezse yargılanamayacaktır! Söz gelimi, yabancı vakıflardan ya da AB fonlarından para alarak bu eylemlerde bulunanların yargılanabilmeleri, Adalet Bakanlığı'nın iki dudağının arasından çıkacak söze bağlı olmaktadır.

Gelelim 76. ve 77.maddeye. Maddelerin yer aldığı kısım başlığı şöyle: Uluslararası Suçlar "Bu, bu suçları işlediği örnekte Uluslararası Ceza Mahkemesi'nde yargılanmaları demek.

76.madde "Soykırım", 77.madde "İnsanlığa Karşı Suçlar" başlıklarını taşıyor. Her ikisinde zamanımızın süresinin söz konusu olmadığı öngörülmüş.

Soykırım suçlaması baş adanacak

76.maddeye göre; "Bir planın icrası suretiyle millî, etnik, ırkî veya dinî bir gurubun tamamen veya kısmen yok edilmesi amacıyla, bu gurupların üyelerine karşı aşağıdaki fiillerden birinin işlenmesi, soykırım suçunu oluşturur.

77.maddeye göre de; "Aşağıdaki fiillerin siyasal, felsefî, ırkî veya dinî saiklerle toplumun bir kesimine karşı bir plan doğrultusunda sistemli olarak işlenmesi, insanlığa karşı suç oluşturur."

Her iki maddede de kasten öldürme ve yaralama eylemleri bu türden sayılmıyor. Bu eylemler tek bir kişiye karşı işlenmiş olsa bile 76.maddedeki maksatla ve 77.maddedeki saiklerle ve bir plan doğrultusunda işlenmiş olması da buna dahil. Şimdi böyle düşünülen Cumhurbaşkanlığının ve başbakanın kendi anlatımlarına göre "Kürt sorunu"nu çözmek için hazırlanan bir askerî plan gereğince silahlı çatışmalarda bu maksat ve saikle PKK'lı bir teröristi öldüren veya yaralayan bir asker ya da polis, bu suç işlemiş sayılabilir mi?

Hemen "Olmaz öyle şey" demeyin. Anımsayın: Orgeneral Yaşar Büyükanıt başta olmak üzere TSK mensupları PKK'ya karşı çete kurmakla suçlanmaya kalkışılmadığı mı? Ergenekon soruşturması nedeniyle, tutuklanan asker ve polislerin hemen tümü PKK ile aktif mücadele yapanlar değil mi? PKK'nın sonunu getirmek amacıyla yapılan silahlı mücadeleye kimlerin karşı çıktığını da bir düşünün!

Hele, 76.maddenin bir (c) fıkrası var ki, önlem olarak köy bopaltmalarını gerçekleştirenler için rahatlıkla söz konusu olabilecektir. Gurubun, tamamen veya kısmen yok edilmesi sonucunu doğuracak kobullarda yapmaya zorlanması. Ypte, bu da soykırım suçu sayılıyor.

Tüm bu söylenenler varsayım ya da vehim denebilir. Ne var ki, 7 Mayıs 2004 tarihinde Anayasa'nın 38.maddesinin son fıkrası değiştirilmiş ve vatandaşın suç sebebiyle yabancı bir ülkeye verilemeyeceği hükümleri kaldırılarak madde böyle olmuştur:

TSK karşıtı kampanyalar

Uluslararası Ceza Divanına taraf olmanın gerektirdiği yükümlülükler hariç olmak üzere vatandaş, suç sebebiyle yabancı ülkeye verilemez.

Başka bir deyişle, 76 ve 77.maddelerdeki suçları işlediği öne sürülen kişinin La Haye'deki bu mahkemede yargılanabileceği öngörülmüştür.

Buna köpüt olarak da Yeni Türk Ceza Yasası'nın 18/2. maddesine bu hüküm konulmuştur: Uluslararası Ceza Divanına taraf olmanın gerektirdiği yükümlülükler hariç olmak üzere, vatandaş suç sebebiyle yabancı bir ülkeye verilemez.

Sıra şimdi ilgili sözleşmenin imzalanmasında... Söylediklerimi varsayım ya da vehim olarak düşünenler varsa, şimdi bu soruları yanıtlamalıdır: Türkiye'de kim, kimler ya da hangi kuruluş üyeleri soykırım suçunu işlemekle La Haye'deki savcı tarafından suçlanabilir?

Bu Anayasa değişikliğinin yapılması ve ceza yasasına bu maddenin konulması ne için?

Bu soruları yanıtlarken, AB'nin ve onun yerli iştirakçilerinin TSK'ne karşı yürüttükleri karalama kampanyasının aktığından çıkarmayın.

Türk hukuk birliğine istinaf darbesi

Bu mahkemelerin kurulması AB'nin dayatmasıdır. O kadar ki, Diyarbakır İstinaf Mahkemesi'nin binası AB fonları ile yapılmaktadır

Ulusal bir devletin en başta gelen kopulu hukuk birliğidir. Bu nedenle de, Cumhuriyet kurulur kurulmaz bu amaçla devrimci uygulamalar yapılmıştır. Federal devletlerde ise, federal hukuk düzeninin yanı sıra her federe devletin kendine özgü bir hukuk düzeni bulunur.

Bu gerçeğin ışığında gelişmelere baktığımızda önce bunları görürüz: Birincisi, Yeni Türk Ceza Yasası, eskisinden apayrı bir sonucudur. İkincisi, yeni birtakım suçlar ve cezalar öngörülmüştür. Üçüncüsü, bazı hükümleri içinden çıkılmaz, çelişkili ve hatta olanaksız niteliktedir. Örnek vermek gerekirse, kasden yaralama suçunun ihmalî davranışla işlenmesinden söz edilmektedir.

Çelişkili ifadeler

Kasıt ve ihmal aynı eylemde nasıl bağdaşabilir! Kasıt apan yaralama suçunda, yani yaralamak kasıtlı (öldürme kasıtlı olmaksızın) işlenen bir eylem sonucu madde ölmüşse, ceza arttırıcı neden olarak yaralama dolayısıyla hayatı tehlike, yüzü eser, çocuk yapma yeteneğinin kaybolması gösterilmektedir. Bir kimsenin hayatı tehlikeye girmeden ölmesi olanaklı imiş gibi; örneğin yüzünde sabit iz kalması önem taşıyor gibi! Fuhuş suçunda fahişelerin tedavi ve terapi altına alınması öngörülmektedir, fahişelerin iyileştirilecekse! Dolayısıyla ile, bir kere 80 yıldır oluşan Yargıtay içtihatlarının büyük bir bölümünün artık bir anlamı kalmamıştır. İchtihatlara bakarak değil, yeni bapından hüküm kuracaklardır.

5235 sayılı ve 26 Eylül 2004 tarihli yasa ile istinaf mahkemelerinin kurulması kararlaştırılmış, buna köpüt olarak da 5271 sayılı 4 Aralık 2004 tarihli Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 272-285.maddeleri bu mahkemelerle ilgili olarak düzenlenmiştir.

AB fon yağırdı

AB'nden gelen istek üzerine İstinaf Mahkemelerinin öncelikle Diyarbakır, Ankara ve Erzurum'da kurulması kararlaştırılmıştır. Aslında, Yasa gereğince bu mahkemelerin 1 Haziran 2007'ye kadar faaliyete geçmeleri gerekiyordu ama maddi nedenlerle bu gerçekleştirilememiş bulunuyor. Bu mahkemelerin kurulması AB'nin dayatmasıdır. O kadar ki, Diyarbakır İstinaf Mahkemesi'nin binası AB fonları ile yapılmaktadır ve inşaatın girişinde de bu durumu bildiren bir yazı bulunmaktadır.

Ne var ki, AB, kendi üyeleri için bu mahkemeleri gerekli görmemekte ve hatta bazı durumlarda sakıncalı bile görmektedir. Örneğin Avrupa Birliği Değerlendirme Komitesi 2001'de Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi yönünden bu mahkemelerin uygulamada kaos yaratacağı, uygulama birliğini bozacağı sonucuna varmış bulunduğ gibi, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin ayrı kararında İnsan Hakları Avrupa Sözleşmesi'nin adil yargılama ile ilgili 6.maddesinin 1.fıkrasının sözleşmeciler devlet istinaf mahkemeleri kurmalarını zorunlu kılmadığını belirtmiştir. (Gilles Duterte (Avrupa Konseyi İnsan Hakları Genel Direktörü) Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi İçtihatlarından Alıntılar; Avrupa Konseyi yyn., 2005, s.216)

Yargı bölgeselleşiyor

Bu yeni düzenleme ile Bölge Adliye Mahkemeleri (İstinaf) tarafından verilen 5 yıllık apmayan özgürlüğü kısıtlayıcı (hapis) ceza ya da 5.000 TL para cezasını geçmeyen kararların Yargıtay incelemesine ve denetimine tabi olmadan kesinleşeceği öngörülmüş bulunmaktadır. Bu, tüm ceza davalarının %80'nin Yargıtay denetimine tabi olmaması demektir. Yukarıda sıralanan gerçeklerle birlikte düşünüldüğünde, Türkiye'nin değişik bölgelerinde aynı hukuksal durum için değişik ve hatta çelişkili kararlar verilecek olduğunu ve bu kararların tüm mahkemelerin üstünde ve onların kararlarının denetim yeri olan Yargıtay'dan geçmeyerek kesinleşecek olduğunu kestirmek hiç de güç değildir. Böylece ülkede hukuk birliği yok edilmekte, Yargıtay'ın yetkileri bölgelere dağıtılmaktadır. Yargı erki bölgesel hale getirilmekte, öngörülen modellerle federalizm yargı ayağı hayata geçirilmektedir. (Ömer Faruk Eminağaoğlu: İstinaf Ve Yargıtay; Cumhuriyet, 5 Nisan 2005)

Hitabeyi hatırlayın

Bir yanlıp anlamayı önlemek için bu da belirtilmelidir ki, Bölge Ydare Mahkemeleri'nin Ystinaf Mahkemeleri ile bir ilgisi yoktur. Çünkü bu mahkemelerin verdikleri kararların temyizen incelenmesi Danıptay'da yapılmaktadır.

Türkiye'nin gittikçe ivme kazanan adımlarla nasıl parçalanmaya doğru sürüklendiği konusunda söylenecek daha çok şey. Burada yalnızca Anayasa'da yapılan bazı değişiklikler ve gerçekleştirilen yasal düzenlemelerden yalnızca birkaçına değinerek karşı karşıya bulunduğumuz yıkıma bir parça olsun dikkati çekmek istedim. Atatürk, bu günleri görmüştü. Gençliğe Hitabesi'ni anımsayın. BÝTTY

Çetin Yetkin

Yeniçağ Güncesi 3.6.2009